

Zjavenie Pána 2019

Byť neunávnými hľadačmi pokladu šťastia ...

Úvod do sv. omše: Milovaní bratia a sestry, náš dobrotivý a milosrdný Otec nám dal život, stvoril každého jedného z nás - pre šťastie. Umenie žiť život, a žiť život naplno spočíva v tom, aby sme boli vytrvalími hľadačmi šťastia. My kresťania vieme, že byť šťastný znamená byť svätý; byť šťastný znamená žiť čo v najplnšej miere lásku. Prijímať ju spolu s darom života od Toho kto ju má, a je Láska sama, čiže od Trojjediného Boha. Dnešný sviatok Zjavenia Pána, je úžasný v tom že Boh – Trojica sa nám zjavuje, a ukazuje nám jasne cez príbeh mudrcov z východu ako sa šťastie hľadá, ako sa hľadá svätosť, ako sa hľadá Láska – ako sa hľadá s úspechom, s dobrým výsledkom.

Položme si pred dnešnou oslavou Božej lásky a dobroty otázku: ako ja hľadám svoje šťastie, ako ja hľadám svätosť, ako ja hľadám lásku. Kým alebo čím sa nechávam viesť, komu si nechávam radiť, koho počúvam? Ako sa viem vyhybať nástrahám falošných ciest či smerov?

Homília:

Na ceste hľadania správneho cieľa, správneho smeru a správnej trasy potrebujeme dobrých radcov, dobrých sprievodcov, dobré vzory. Dnes sa niečo chceme naučiť od mudrcov z východu, ktorý hľadali Kráľa kráľov, Svetlo sveta.

„**«Svetlo hľadali pomocou svetla»**. Toto sugestívne vyjadrenie z jedného liturgického hymnu sviatku Zjavenia Pána sa vzťahuje na skúsenosť mudrcov: sledujúc jedno svetlo, nachádzajú Svetlo samotné. Hviezda, ktorá sa zjavila na nebi, zažiha v ich mysli a v ich srdci svetlo, ktoré ich pohýna k hľadaniu veľkého Svetla Kristovho. Mudrci verne nasledujú toto svetlo, ktoré ich vnútorne preniká, a stretávajú sa s Pánom.

Táto cesta mudrcov z Východu symbolicky vyjadruje údel každého z nás: v našom živote kráčame, v osvietení svetlami rozjasňujúcimi cestu, aby sme našli plnosť pravdy a lásky, ktorú my kresťania vidíme v Ježišovi, Svetle sveta. A každý človek, tak ako mudrci, má k dispozícii dve veľké „knihy“, z ktorých čerpáme znamenia pre našu orientáciu v putovaní: **knihu stvorenia a knihu Svätého písma**. (alebo inými slovami vedu a vieru).

Dôležité je byť pozornými, bdieť, počúvať Boha, ktorý k nám hovorí. Milovaní bratia a sestry náš Boh k nám stále k nám hovorí. A to je jedným z prvých aktov, počinov našej viery, že Boh má o mňa záujem, Boh sa o mňa stará, on ku mne hovorí!!!! Počúvam?

Ako sa vyjadruje žalm, keď hovorí o Zákone Pánovom: *«Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch»* (Ž 119,105). Osobitne počúvať Evanjelium, čítať ho, meditovať ho a mať ho ako duchovnú výživu, nám umožňuje stretnúť sa so živým Ježišom, zakúsiť ho a zakúsiť jeho lásku.

Prvé čítanie dáva ústami proroka Izaiáša zaznieť Božej výzve pre Jeruzalem: *«Vstaň, zažiar, Jeruzalem!»* (Iz 60,1). Jeruzalem je povoláný byť mestom svetla, ktoré dáva svetu odraz Božieho svetla a pomáha ľuďom kráčať po jeho cestách. Toto je povolanie a poslanie Božieho ľudu vo svete. Cirkvi ako takej a každého z nás v nej. No Jeruzalem sa môže spreneveriť tomuto Pánovmu poslianiu. Evanjelium nám hovorí, že mudrci, keď dorazili do Jeruzalema, stratili na chvíľu výhľad na hviezdu. Už ju nevideli. Jej svetlo chýba osobitne v paláci kráľa Herodesa: je to ponurý príbytok, v ktorom vládne temnota, nedôvera, strach a závisť. Herodes sa totižto ukazuje ako podozrievavý a znepokojený narodením jedného krehkého Dieťaťa, ktoré vníma ako rivala. V skutočnosti Ježiš neprišiel poraziť jeho, úbohú bábku, ale Knieža tohto sveta! A je to tak: mal strach, a pre tento strach stráca súdnosť.

Mudrci vedeli prekonať ten nebezpečný temný moment u Herodesa, pretože verili v Písma, slovu prorokov, ktoré ukazovali na Betlehem ako na miesto narodenia Mesiáša. Tak unikli zo zovretia noci sveta, dali sa pokračovať v ceste k Betlehemu a tam nanovo uvideli hviezdu, a Evanjelium hovorí, že sa «nesmierne zaradovali» (Mt 2,10). Vo tme svetskosti, svetáckosti, v tme strachu a intríg onoho paláca tú hviezdu nebolo vidieť. Tam kde sa objavuje aj v našom živote strach, svetáckosť, nedôvera v Božiu lásku, tam stácame orientáciu.

Jedným z aspektov svetla, ktoré nás vedie na ceste viery je aj „svätá chytrnosť“. Táto „svätá chytrnosť“ je aj cnosťou. Ide o tú duchovnú šikovnosť, ktorá nám umožňuje rozpoznať nebezpečenstvá a vyhnúť sa im. Mudrci vedeli používať toto svetlo chytrosti, keď pri návrate počúvli pokyn z neba a rozhodli nezastavovať sa v Herodesovom temnom paláci, ale ísť inou cestou. Títo múdri muži pochádzajúci z Východu nás učia, ako nepadnúť do nástrah temnôt a ako sa obraňovať pred temnosťou, ktorá sa snaží pohltiť náš život. Temnota nelásky, nedôvery v Božie slovo, temnota strachu žiť podľa Božej vôle lásky, služby sebadarujúceho sebaobetovania.

Oni múdri si touto „svätou chytrnosťou“ uchránili vieru. A aj my si potrebujeme chrániť vieru. Chrániť ju pred spomínanou tmou. No neraz i pred tmou prezlečenou za svetlo! Pretože démon, hovorí sv. Pavol, sa niekedy preoblieka za anjela svetla. A tu je potrebná „svätá chytrnosť“ na uchovanie si viery, jej uchránenie pred spevmi Sirén, ktoré ti navrávajú: „*Pozri, dnes musíme urobiť toto, tamto..., dnes ešte nei je čas na Boha na jeho slovo, na jeho sviatosti ... potom ... neskôr ... na dôchodku ...*“

Viera je milosť, je to dar. Je na nás, aby sme si ju chránili touto „svätou chytrnosťou“, modlitbou, najmä rodinnou modlitbou, láskou, láskavosťou, dobročinnosťou, sviatosťami. Stojí za to prijímať do nášho srdca Božie svetlo, a zároveň pestovať tú duchovnú chytrnosť, ktorá vie spájať jednoduchosť s obozretnosťou, ako to žiada Ježiš od učeníkov: «*Buďte opatrní ako hady a jednoduchí ako holubice*» (Mt 10,16).

Na sviatok Epifánie, Zjavenia Pána, pri ktorom si pripomíname zjavenie sa Ježiša ľudstvu v tvári Dieťaťa, vnímame po našom boku prítomnosť mudrcov, ako múdrych spoločníkov na ceste. Ich príklad nám pomáha zodvihnúť zrak smerom ku hviezde a nasledovať veľké túžby nášho srdca. Učia nás neuspokojovať sa so životom priemernosti, s tým lákadlom diabla “ved’ dnes je taká doba”, ... , ale nechať sa vždy nadchnúť tým, čo je dobré, pravdivé a krásne... Bohom, ktorý je týmto všetkým neprevyšiteľným spôsobom. On je krásne dobro a dobrá krása. Šťastie v oveľa vyššej miere aké si len vieme predstaviť. A učia nás nedat’ sa oklamať vonkajším zdaním, tým, čo je pre svet veľké, múdre a mocné. Netreba zostať stáť pri tomto. **Je nevyhnutné chrániť si vieru. V tejto dobe je to veľmi dôležité: chrániť si vieru.** A pokiaľ ste vychovávateľmi je potrebné chrániť vieru tých ktorých vám Boh zveril do výchovy.

Je potrebné ísť ďalej, poza tmu, poza mámenie Sirén, poza svetskosť, poza toľké módnosti, ktoré vôbec nie sú moderné. Nebojme sa ísť v tomto roku 2019 s novým nadšením, s novým rozhodnutím +ísť smerom k Betlehemu, tam, kde v jednoduchosti domu na okraji mesta, medzi mamou a otcom plnými lásky a viery, žiari Slnko, ktoré vyšlo zhora, Kráľ vesmíru. Podľa príkladu mudrcov, s našimi malými svetlami, hľadáme Svetlo a chráňme si vieru.

Mudrci ho našli, ale nielen našli ale priniesli aj dary; aj ja som na ceste hľadania; aké dary nesiem; alebo hľadám Kráľa kráľov s holými rukami a hľadám ho preto aby ma obdarovával On? Aké dary nesiem ja, aké dary som priniesol dnes Kráľovi kráľov, Svetlu sveta, môjmu šťastiu?